

Thraciæ q̄ in confinio atticæ boeotiæq; thebanis innascuntur. cū absint atheniensibus. Quæ cōtēplatio au-
 Theophr • fert nos ad ipsorū animalū naturas ingenitasq; iis uel certiores morborū omniū medicinas rursus.
 Enimuero rerum omniū parens nullum animal ad hoc tantum ut pasceretur: aut alia satiaret nasci
 uoluit. Quin artes salutare iſeruit & uisceribus. Quippe cū surdis etiā rebus iſeruerit. Tū uero illa
 animæ anxilla præstantissima ex anima alia esse uoluit contemplatione ante cuncta mirabili.

CAI PLINII SECYNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXVIII.
 PROOEMIUM.

De Medicinis ex animalibus. Cap. i.

Itæ erant omniū rerum naturæ inter cælum ac terram nascentiū: restabantque
 quæ ex ipsa tellure fodiuntur. si non hæbarum ac fruticū tracta remedia aufer-
 rent: transuersos ex ipsis animalibus quæ sanantur reperta maiore medicina. Qui
 ergo dixit hæbas & florū imagines: ac pleraq; inuentu rara difficilia. iidem ta-
 cebimus: quid in ipso homine proſit homini: ceteraq; genera remediorū inter
 nos uiuentia: cū ptesertim nisi carenti doloribus morbisq; uita ipsa pœna fiat.

Minime uero: Quin omnē inſumemus operam. licet fastidii periculū urgeat: quando ita decretum
 est minorē gratiæ q̄ utilitatem uitæ respicū habere. Quin immo externa quoq; & barbaros etiam
 ritus indagabimus. fides tantū auctores appellet. Quinquā & ipsi consensu proprii iudicii ita elige-
 re laborauimus: potiusq; curæ rerū. quam copiæ institimus: illud admonuisse perq̄ necessarium est:
 dictas iam a nobis naturas animalū: & quæ cuiusq; essent inuenta. neq; eniui minus profuere medi-
 cinas reperiendo: quā profunt præbendo. nunc quæ in ipsis auxiliuntur indicari. neq; illic in totum
 omiſſa itaq; hæc esse q̄dā alia: illis tamē. connexa. incipiemus autē ab homine ipsum sibi exquirētes
 immensa statim difficultate obuia. Sanguinē namq; gladiatorū bibunt. ut bibentibus populis pro-
 cul sint comitiales morbi. Quod spectare. facientes eadem harena feras quoq; horror est. at hercule
 illi ex homine ipso sorberi efficacissimū putāt calidū: spirantemq;. & una ipsam animam ex osculo
 uulnē: cū e plagis hunc ne feratū quidem admoueri ori fas sit humano. Alii medullas crurū querūt
 & cerebrū ifautiū. nec pauci apud græcos singulorū uiscerum membroꝝ etiam sapes dixere. om-
 nia persecuti usq; ad reſegmina unguiū. Quasi uero sanitas uideri possit feram ex homie fieri. quin
 morbo dignū non ipsa medicina gratia: egregia hercule frustratione si non proſit. Aspici humana
 exta nefas habetur: quātomagis mandi. Quis ista inuenit ostenta: Tecum enim res erit euerſor iuris.
 humani. monstrorūq; artifex: qui primus ea condidisti. Fecisti credo ne uita tui obliuisceretur. Quis
 inuenit singula mēbra humana mandere: Qua coniectura inductus quā potest medicina ista originē
 habuisse: quis ueneficia innocenciora effecit q̄ remedia: esto barbari externiq; ritus inueneriūt. etiam
 ne græci suas fecere has artes: Democriti extant comentationes ad alia noxii hominis & ex capite of-
 fa plus pdesse: ad alia amici & hospitis. iam uero ui interēpti dente giguas i dolore scarificari: Apo-
 loniusefficacissimū scripsit. miletus oculorū suffusiones felle hoīs sanari. artemō calua iterfecti igne
 q; cremati propinauit aquam e fonte noctu comitalibus morbis: ex eadē suspendio interēpti cara
 potia fecit contra canis rabidi morsus antheus. atq; etiā quadrupedes homines sanare: cōtra inflatio-
 nes boū perforatis cornibus inserentes ossa humana. ubi homo occisus esset aut crematus siliginē q̄
 pernoctasset: suū morbis dando. procul a nobis nostrisq; litteris absint ista. nos auxilia dicem⁹ nō
 piacula Sicubi lactis puerperarū usus mederi poterit: sicubi saliuā tactusue corporis ceteraq; similia.
 uitam quidē non adeo extendendū censsemus: ut quoquomodo pertrahenda sit. usquis es talis atq;
 moriere etiā cū obcenus uixeris aut nefandus. quapropter hoc primū quisq; i remediis animi sui ha-
 beat: ex oib⁹ bonis q̄ homini tribuit natura: nullū melius esse tēpestiua morte. in eaq; id optimū
 quod illā sibi quisq; præstare poterit.

Caluaria

An sit in medendo aliqua uis uerborū & sanari & depelli. Cap. ii.

Ex homine remediorū primum maxime quæstionis & semper incertæ est: ualeāt ne aliquid
 uerba & incantamenta carminū. quod si uerū est homini acceptū fieri oportere conueniet
 Sed uirium sapientissimi cuiusq; respuit fides. in uniuersum uero omnibus horis hominis
 credit uita nec sentit. quippe uictimas cædi sine præcatōe non uidetur referre: nec deos rite consuli.
 præterea alia sunt uerba impetrantis: alia depulsoris: alia cōmentationis. uidimusq; certis p̄catiōib⁹
 obsecrasse sūmos magistratus. & ne quid uerborū prætereat aut præposterum dicatur: de scripto
 præire aliquem. Rursusq; aliū custodem dari qui attendat: alium uero præpōi: qui faueri linguis iu-
 beat tibicinem cauere. ne quid aliud exaudiatur. utraq; memoria insignis: quotiens ipsæ diræ obſtre-

Incantatio
 nis uel cō
 mētatiōis